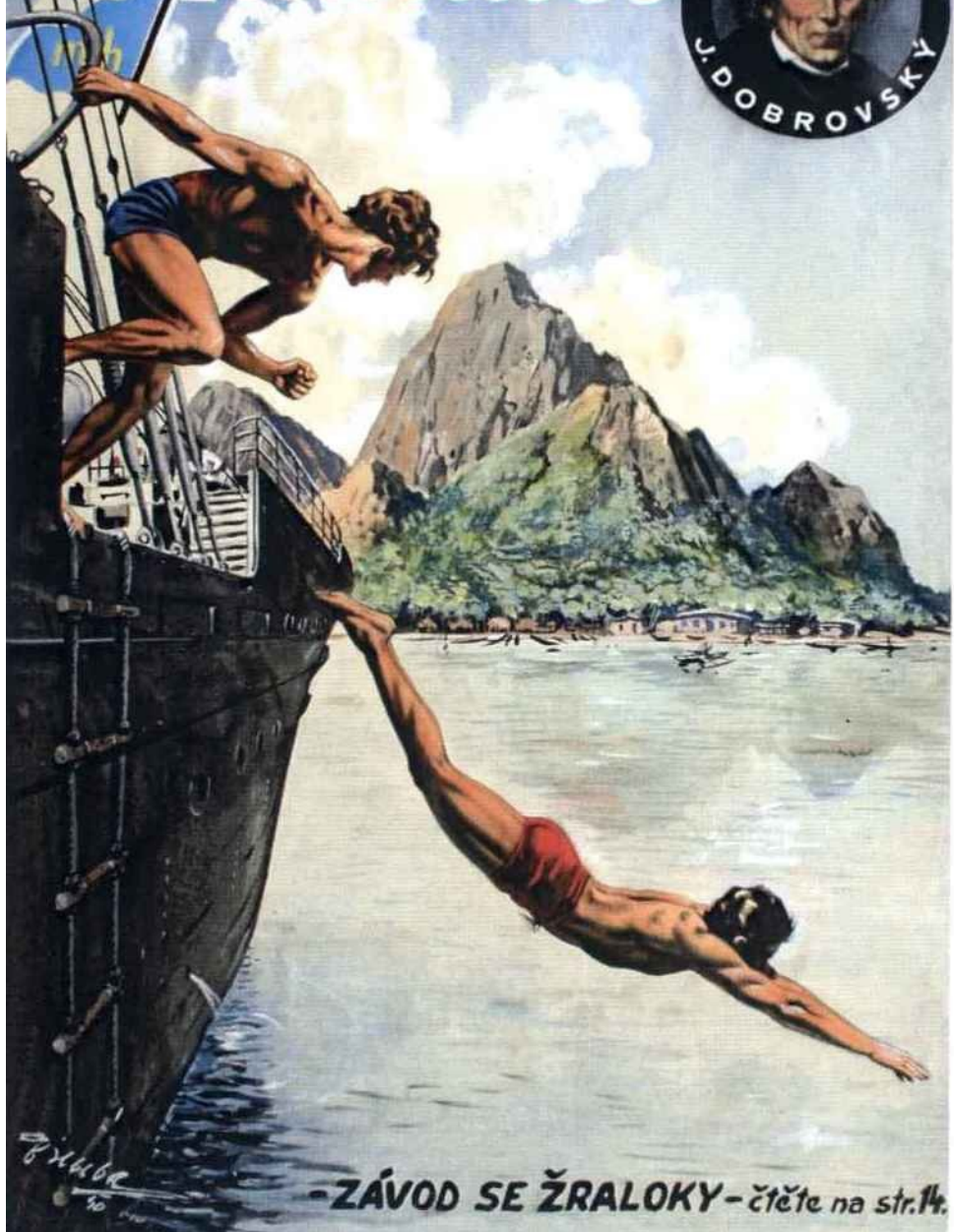

Mladý hlasatel

Práche
10

- ZÁVOD SE ŽRALOKY - čtěte na str. 14.

Co to máš na zádech?

Batoh je veledůležitou součástí naší skautské výbavičky. Hoví si na našich zádech dlouhé hodiny. Výběru batohu a jeho balení bychom měli věnovat velkou pozornost, abychom se nestali terčem nezapných vtipů zkušenějších bratrů, ale především, aby splnil svůj účel a byl spolehlivým pomocníkem našich cest.

Jak zabalit?

- zabaleny batoh by měl zůstat praktický a vypadat esteticky
- věci nejdříve a nejčastěji potřebné by měly být snadno dostupné (klíče, doklady, jízdenky, nůž, baterka, mapy, svačina, toaletní papír, rukavice, čepice, nepromokavý obal na batoh)
- každá věc by měla v batohu mít své stabilní místo
- karimatka, tropiko stanu, ešus a další věci si zaslouží obal
- co plandá, to se zachytává -„dutě“ věci lze vyplnit, jídlo do ešusu, karabiny do přílby, ponožky do bot...
- těžké věci by měly být umístěny co nejdříve zadům. Těžiště batohu by mělo být co nejdříve těžiště těla, aby těžký batoh nezhoršoval pohyblivost a obratnost.
- na mokré věci se bude hodit igelitový pytel

Několik postřehů

- a) Naprosto nevhodné je další zatěžování rukou igelitovými taškami. Pokud můžeme, vše ukládáme do batohu.
- b) Lépe se zabalí málo věcí do velkého batohu, než obrovská hromada do malinkatého. Pokud si můžeme vybrat použijeme batoh větší (ovšem platí, čím větší batoh mám, tím více zbytečností s sebou zabalím).
- c) Nejčastěji používané věci (pláštěnka, svačina, fotoaparát, přezůvky, časopis ...) do snadno dostupných kapes batohu.
- d) S batohem na zádech nesrážíme spoluobčany ani kompoty v obchodech.
- e) Batoh ležící na zemi má v ohrožení své přezky a spony, které pohorkám kolemjdoucích těžko odolají.
- f) Vyžeň své kamarády, ať si sednou pěkně na svůj a ne na tvůj batoh.

Chceš se podívat, jak vypadal tábor v dávné minulosti??

Jo?

Máš možnost zakoupit si DVD o táboře a výpravách z roku 1999 a 2000. Uvidíš, jak náš oddíl pracoval, kdo byl členem. Cena 20 Kč/DVD.

Naše bruslení

12.1. jsme si vzali na schůzku brusle, hokejky a hrabla. Co jsme měli s tímto vybavením za lubem asi každého napadne, zvlášť když ví, že několik dní předem slušně mrzlo.

Sotva jsme se přezuli spadnul Fík na čumu tak šikovně, že se mu spustila krev z nosu. Naštěstí se jí podařilo včas zastavit a tak se mohl zapojit do hry na rozbruslení. Jednalo se o Rybičky, rybičky, rybáři jedou. Rybičky kličkovaly jak mohly, ale nakonec byly stejně ve většině případů pochytány. V zápalu boje se občas někdo natáh. Šlehla sebou i Sylva řečená Nikol a to tak nešťastně, že si narazila ruku. Zahájili jsme chlazení. Po chvíli si ale začala stěžovat, že jí ještě umrzne ruka a tak jí radši Míra s Hejkalem odeslali do klubovny. A my jsme se konečně dostali na hokej. Hřištěátko nebylo příliš velké, takže hra probíhala poměrně nahusto. Z jednoho takového závaru před brankou se ozvalo zřetelné křupnutí. Byla to Pekyho hokejka. „Hm, nalomená.“ komentoval stav majitel a hrál dál. V nastupujícím šeru bylo stále obtížnější udržet si přehled o pohybu puku a tak se vyhlásilo, kdo dá góla vyhrál. Na závěr jsme si ještě zahráli na babu, přičemž mě Karel pěkně prohnal, a šli jsme do klubovny. Tam jsme přehodnotili naraženou ruku na zlomenou a zakončili schůzku. Míra pak odvezl Sylvu k doktoru, kde jí ruku srovnali a dostala sádku. Takže to nakonec všechno dobře dopadlo. Dlužno říct, že všichni nesli svá zranění statečně a ani Peky kvůli nalomené hokejce neplakal.

-Kuklič-

Něco z historie

Velice dobře si vzpomínám na dobu, když jsem těsně po svém vstupu do oddílu v září r. 1990 stále slyšel vzpomínat mé bratry z oddílu na tuto výpravu. Jak část oddílu přešel v Pňovanech, jak se hrálo na Angličany a taky jak se hrálo Lelo. Z jejich vyprávění, aniž by to řekli, jsem pochopil, jak moc se jim tato akce líbila. V oddíle totiž, nepovedlo-li se něco úplně na jedničku, se na to dlouho s humorem vzpomínalo a čím jsem v oddíle měli více zážitků, tím více bylo čemu se smát. Dodnes těch vzpomínek mám spoustu! Je zajímavé, jak kdysi Jarín řešil stejný problém, který dnes řeším já – jak skloubit rodinu s dětmi a oddíl, aby neošidil ani jedno.....

-Riki-

228. dvoudenní výprava na Gutštejn 16. – 17. 6. 1990
Na výpravu jedu autem. Vezu klukům stany a některé věci. Na chalupě přibírám vlajku, pilu, sekeru a hřebíky. Povede se mi se škodovčičkou sjet až pod Gutštejn, i když cesta je hrozná. Kluci tu ještě nejsou, zato tu táboří skauti z 72. oddílu Plzeň a trampové. Všichni bez povolení. To máme jen my. Ale místo je tu dost pro všechny. Jdu klukům naproti. Za chvíli slyším hlasy, a tak se ukrývám vedle cesty. Projdou těsně kolem mě. Čekám dál na druhou skupinu a na vedení. Ale marně. Jdu jim opět naproti. Když vyjdu z lesa, nikde nikdo. Louka úplně prázdná! Klusem se vracím na Gutštejn. Kluci už čekají u auta a já se dovídám, že ostatní přešli. Zapomněli v Pňovanech vystoupit. A to je Ledňáček výpravčí. To se mu tedy nepovedlo. Začínáme stavět stany, vypadá to na déšť. Když vyženu z potoka stavitele hráze, jde to už rychleji. Po nějaké době, dorazí utrmácený zbytek oddílu. Je nás hodně. Chybějí jen dva omluvení. To je dobře, mám důvěru rodičů. A pak začínají obvyklé práce. Vaření, děláni dřeva, dokončení stavby stanů. Někdo je šikovnější, někdo se musí dost učit. Ale kázeň je dobrá. Konečně je oběd. Polévka z pytlíku a konzerva. Chutná to báječně. Všichni máme totiž hlad. Potom silnější jedinci z oddílu odchází hrát s junáky z 72. oddílu hru na Angličany a Skoty. Je to tvrdé, přijdou celí zmáčení. Ostatní prohlíží

hrad, pižlají dřevo nebo si hrají u potoka. Já si připravuji pagodu na večerní slibový oheň. A taky pochodeň. Budu totiž ohnivcem. K večeru nacvičujeme slavnost slibu. Jde to nečekaně hladce. I zpívání ujde. Slib bude nahoře na hradě. Je tam pěkné místo, kluci tam, bez toho aby jim někdo něco říkal, uklidili. Po večěři jsme se převlékli do slavnostního. Před setměním odcházím s Willym, který bude obřadník, nahoru. Hranici a lavičky jsme sem přinesli v podvečer. Nějací trampové tu mají malý ohýnek, mám domluveno, že si u nich připálím pochodeň. Dorazíme s Willym nahoru, kluci nám jdou v patách. Je to zvláštní a takové tajemné. Jde třicet lidí husím pochodem a bez jediného slova. Jen tráva šustí. Trampové jsou z toho vyvalení. Přijde třicet dětí a zjistí to, až když jim šlápnou na záda. Začíná obřad. Je to krásné, silný zážitek. Pro toho, kdo to zažil poprvé, i pro nás, starší. Ale vždyť jsme na to čekali dvacet let. Skoro máme v očích slzy. Všechno perfektně klope. Kluci perfektní, já nezapomenu povídání při zapalování čtyř světových stran, zpívání vyjde krásně, Ledňáček má dlouhé a pěkné povídání. Měli jsme všichni trochu trému, ale vyšlo to. Oheň je nádherný. Perfektně vyschlé dřevo chytilo naráz ze všech čtyř stran bez jediného kouře, vzdálenost laviček přesná. Ani horko, ani zima, jen plameny rudě ozařují tváře skautů. Kluci, co skládají slib, jsou rozrušeni, musí se jim napovídat, i když to perfektně uměli. Slibují na státní vlajku a junácký praporek. Je to pro ně všechno překvapení. Stejně jako pro Barryho, Bedláka a Mývala. Všechno jsme před nimi tajili. Tedy to, co nemuseli vědět při nácviku obřadu. Dostávají slibové lilie a je vidět, že jsou šťastni. Obřad končí večerkou. Na to, že jsme ji cvičili prvně odpoledne, zpíváme krásně. Trampové jsou jako pěny. Mají se opravdu na co dívat. Kluci opět bez jediného slova odchází. Já čekám na dohasnutí ohně. Do půl jedné. Přichází za mnou Barry, abych tu nebyl sám. Ale já poslouchám kytaru trampů, přemýšlím a je mi dobře. Málokdy se teď člověku podaří v klidu přemýšlet, nemuset nikam spěchat, být krásně sám. Oheň dohořel. Jdeme dolů do tábora a spát. V noci je dost zima. Kluci vstávají brzo. Jsou vyspalí z domova a zážitky jim nedávají dospat. Vaříme čaj k snídani. Poslední vstává vedení. Ledňáček a Willy. A Barry. Ten byl s hlídkami u ohně celou noc. Je starostlivý. Chová se ke všem klukům jako táta. Až Bedlákova trubka ho vyžene ze stanu. Ráno cvičíme vysílání a příjem. Moc to nejde, ale chce to jen cvičit. Snahu kluci mají. K obědu, který

opět připravuje Barry se dostaví i moje žena Jana s Petříkem. Zase je jídlo dobré. Vždyť se nadarmo neříká, že hlad je nejlepší kuchař. A už musíme balit. Čas letí. Sbaleno bylo rychle a dobře. A počasí bylo ideální. Slunce, teplo. Nakonec ještě bojová hra „LELO“. Bylo to tvrdé, ale všichni se vyřádili. I my z vedení. Nakonec pokřik, loučení. Kluci rázují na vlak, já s autem naloženým po střechu šplhám vzhůru na hrad. Tady přibírám rodinu a hurá do Plzně. Večer se vrací taky Janička ze své výpravy se skauty do Žinkov. Večer se doma všichni scházíme a konstatujeme, že všem se dva dny velice líbily. Škoda, že nemůžeme v létě na tábor. Příští rok to ale určitě vyjde.

-Jarín-

Z našich akcí

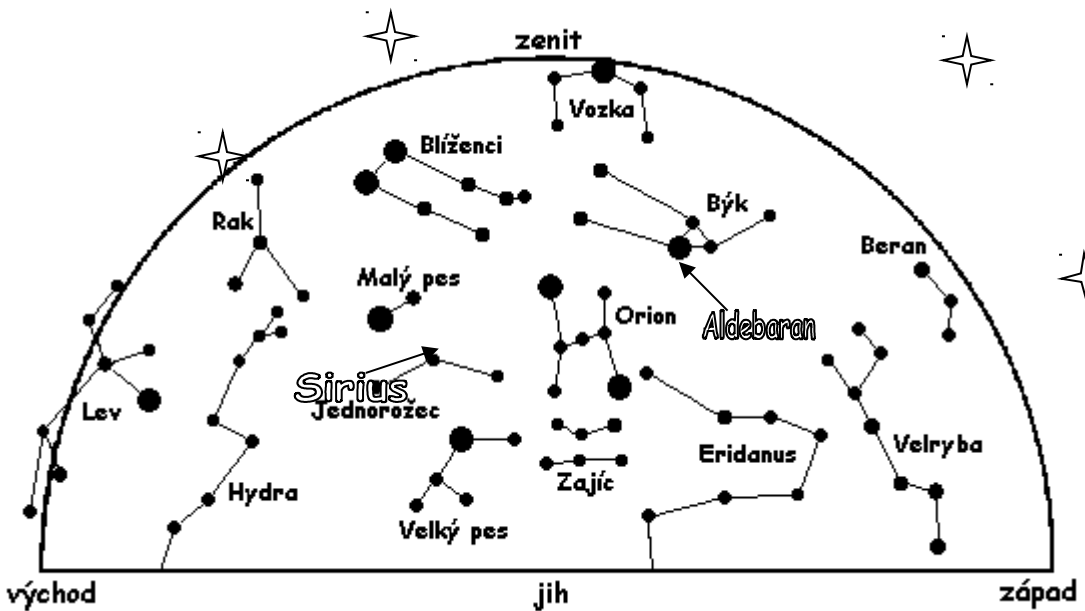

Noční obloha v zimě

Vždy, především na táboře žasneme, jak krásná je noční obloha. Tolik hvězd! Pozvedneme-li hlavu, spatříme úžasnou podívanou, kterou ve městě kvůli pouličnímu osvětlení nevidíme. Možná kdysi v planetáriu, ale to již dnes bohužel nefunguje.

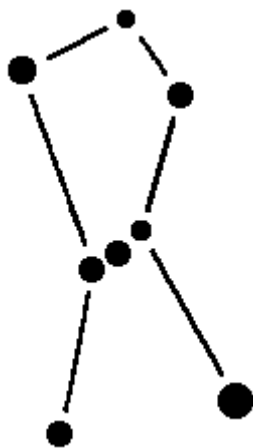
Asi každý z nás zatoužil znát některá souhvězdí a umět je pojmenovat. Víš že, se některá souhvězdí jsou vidět po celý rok a jiná jen část roku?? K těm celoročním patří třeba známý Velký a Malý vůz anebo Casiopea. Ale máme pak také souhvězdí jarní, letní, podzimní a zimní.

Zimní obloha

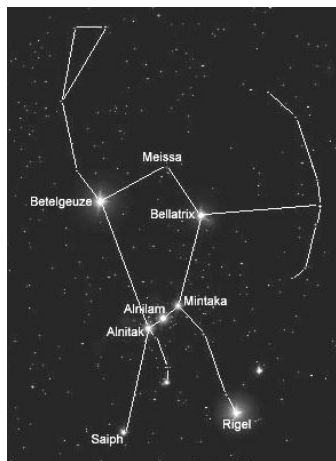

Nejkrásnějším a bezesporu nejvýraznějším zimním souhvězdím je
Orion.

Souhvězdí bylo pojmenováno po lovcí Orionovi, jehož postava je na obloze zobrazena v plné zbroji – s loveckými psy a zbraněmi – napjatým lukem a mečem.

Podle báje byl Orionův otec Poseidon, bůh moří a vodního živlu, a lovkyně Euryaly, která patřila k družině bohyně

lovu Artemis. Od svého otce dostal Orion schopnost kráčet po dně i těch nejhlubších moří, přičemž mu hlava vyčnívala nad hladinu. Orion svým chvátáním urazil bohyni Héru. Ta ho nechala bodnout štírem. Orion štírovu jedu podlehl, ale jeho ochránkyně Artemis dosáhla toho, že byl i se svými psy přenesen na oblohu. Štír, který Oriona zahubil se na také dostal na oblohu, ale aby se nemohli na obloze střetnout, umístili je bohové na opačné strany oblohy. Proto když se Štír dostane na oblohu, Orion se schová pod obzor. Protože Orion také rád lovil zajíce, umístili ho bohové do jeho blízkosti. Nápadný je Orionův pás – jsou to hvězdy takřka v přímce. Podle nich se můžeme na obloze dobře orientovat – na severozápad je hvězda Aldebaran ze souhvězdí Býka, na jihozápad je nejjasnější hvězda noční oblohy – Sírius z Velkého psa. Nejjasnější hvězdou v Orionu je hvězda Rigel (noha). Je to hvězda vícenásobná, okolo ní jsou ještě další 2 hvězdy, které však pouhým okem nelze spatřit. Rigel září jako 40 000 Sluncí!!

Až půjdeš někdy v zimě za tmy (třeba z klubovny), zkus Oriona na obloze najít a pokud budeš mít alespoň trochu štěstí, jistě objevíš také nejjasnější hvězdu zimní noční oblohy Sírius.

-Riki-

P.S. Jaké souhvězdí má náš oddíl ve znaku? Uvidíš ho někdy na obloze???

29.11.08

KOPEČKY

Sešli jsme se na konečné zastávce tramvaje číslo 1 na Slovanech v 8.30 ráno. Což se samozřejmě Hejkalovi jako vždy nelíbilo ☐. Pěkně prskal když jsem ho vyzvedávala a ještě chvílemi spal. Dojeli jsme na místo určení a byli jsme tam první...což Hejkal těžce nesl.

Čekali jsme, přejela první tramvaj...a nic, přejela druhá tramvaj... a zase nic. Začali jsme se strachovat jestli jsme dodrželi přesný čas když nikdo tak dlouho nešel.

Přijela další tramvaj a vystoupili Kačka, Medůza, Peko po další chvíli přispěchal pěškobusem Riky a nakonec přijela T20 ve složení: Míra a Kuklič.

Jelikož už nikdo nepřišel ani nepřijel tak jsme se vydali autobusem do Starého Plzece, kde se v blízkosti nacházel první vrchol, hrad Radyně.

Zpočátku se šlo lehce ,ale jak kopec rostl síly ubývaly a nohy těžky našťestí tam byl Hejkal s první pomocí „Gumových medvídků“☐ po těch se všem dobily baterky a kopec rázně zdolali. Nahoře na nás za odměnu čekal krásný výhled, svačina a speciálně upravený čaj.Vše se neobešlo bez vrcholového fota☐

Po posílnění na další cestu jsme sešplhali na 16ctku a odjeli na konečnou Doubravky, kde bydlí Jarín. Absolvovali jsme zdvořilostní návštěvu, abychom zjistili stav jeho nohy se kterou byl na operaci...

Konverzace byla sice zábavná a nevázla, ale museli jsme se rozloučit, protože nás tísnil čas.

Odpočinutí a plní elánu jsme se vydali na kopeček číslo2 Chlum.

Šli jsme šli a šli..až jsme došli na vrchol s vyplivnutýma plícema☐ , alespoň v mém případě. Po cestě nahoru začali první problémy, Peko si nechal vnutit svojí maminkou boty o dvě čísla menší, tudíž se mu tvořily puchýře. Chudák pořád naříkal a nadával, až mi ho bylo líto.

Ale i přes svůj handicap to zvládl,také mu nic jiného nezbývalo☐

Na vrcholu Kuklič a Hejkal objevili díru a samozřejmě ji museli hned prozkoumat..vylezli celý zaprášení, ale prý to stálo zato. Zajímalo by mě co tam hledali za štěstí☐

Když se dost vyblbli vyrazili jsme na poslední kopeček Krkavec kde byl cíl. Cesta byla hnědá, mazlavá a měkká protože bylo všude bahno..potkali jsme most, který jsme rozhoupali a pokračovali v cestě.

Šli jsme cestou necestou kolem Boleváku, klubovny, lesem, okolo Kameňáku a zase lesem. Přišli jsme pod Krkavec ,kde jsem já ještě nebyla, a proto mě zajímalo jak to tam vypadá..vystoupala jsem z posledních sil nahoru a těšila se co tam uvidím...Hejkal říkal,že to stojí zato...No alespoň už vím, že by si měl pořídit silnější brýle☺

Posvačili jsme popili ,vyfotografovali se a začali sestupovat dolů. V polovině kopce jsme si dali rozlučkový nástup s Rikim ,který se odpojil a my vesele pokračovali dál na Košutku, kde se odpojili Míra a Kuklič. A také Medůza s Kát'ou, které utíkali směrem ke Globusu..no jo no ta dívčí mánie po nákupech☺

Odjížděli jsme tedy jen já Pěky a Hejkal.

Výprava byla moc hezká, zajímavá, zábavná a mírně náročná, ale moc se mi líbila a myslím že i ostatní z ní byli nadšení.

Končím včas můj hlas- **Nikol**

Nebud' pecivál aneb pojed' s námi ven!

22. 2. Maškarní (KD Šeříkovka)

17.- 19. 4. – Jarní výprava

16. – 17. 5. – Květnová výprava

27.- 28. 6. – Stavěcí výprava

1. 7. – 15. 7. – Tábor (návštěvní den 11. 7.)

více info vždy před každou akcí

ostatní akce

květen - raft v Praze na Tróji

Kontakt:

Riki: 777 293 529

Petr: 606 179 234

Míra: 723 215 000

e-mail: jizni.kriz@seznam.cz

www.jiznikriz.rajce.idnes.cz

Kuklič: 723 215 934

Marek: 776 737 801

Karel: 777 855 975